

Har under sommaren läst en bok av Tomas & Herti Dixon med titeln "Rör inte Guds homo", utgiven på Gospel Medias förlag. Tomas och Herti blev kristna i slutet av sjuttioalet, och kom från en helt icke-kristen bakgrund. Tomas har varit verksam som journalist och redaktör i många år. Förordet är skrivet av Bengt Pleijel, välkänd författare och präst med karismatisk framtoning.

Bokens grundläggande budskap är att vi är Guds människor, men vi har fångslats, blivit inlåsta bakom murar, och kommit bort ifrån det som skaparen hade tänkt sig från början. Vi har blivit rotlösa. Framförallt tappat våra rötter i Gud, men också våra rötter i familjen, i vår hembygd och att Gud har skapat oss till män och kvinnor. Det handlar om att återvända till det som Gud hade tänkt sig från början.

Det räcker inte att bara känna till målet, man måste känna till utgångspunkten också för att hitta till målet. Det handlar om människans rötter. Dixons visar på betydelsen av adoptivbarnens sökande efter sina rötter. Allt fler människor har avslitna rötter, det handlar om splittrade familjer, människor som lever som flyktingar, och den fria marknadens rörlighet skapar också rotlöshet. "Du måste veta vem du är, varifrån du kommer och vart du är på väg, för att kunna på dig själv och framtiden", skriver Dixons.

Dixons lyfter fram betydelsen av det biologiska föräldrskapet, och betydelsen för människor att känna sitt biologiska ursprung. Rotlösheten förstärks av att familjerna är så instabila. Och Dixons kritiserar den svenska familjepolitiken som har bidragit till att destabilisera familjerna.

En del av boken lyfter fram och avslöjar hur olika folkgrupper har förtryckts, och där barn slitits från sina rötter och föräldrar. På våra breddgrader har både samer och romer fått känna av ett förtryck där människor ryckts upp från sin kultur. I andra delar av världen har indianer och aborigener i Australien, fått utstå liknande brutala behandling. Det handlar om människans rotsystem som förstörs - är Dixons träffsäkra analys.

Och vi har också en Gudsrot, vi är skapade för att vara djupt rotade i Gud.

Ett kapitel skriver Dixons om äktenskapet och visar på hur det manliga och kvinnliga tillsammans som ger oss en bild av Gud. Och man visar hur äktenskapet är kopplat till Gud, och att moderna icke-äktenskapliga samlevnadsformer visar att denna Guds tanke blir perverterad.

Intressanta och skeptiska reflektioner över evolutionsläran i några kapitel. Men i ett bra tonfall, och framförallt utifrån en Biblisk-teologisk utgångspunkt, om förhållandet mellan vår Guds bild och synen på världens tillkomst.

Boken innehåller fördjupade och originella Bibelreflektioner, till exempel om att Gud är far, där ordet far heter "ab" på hebreiska, och en utläggning av vad ordet "ab" betyder.

Ett kapitel har rubriken "Livet från Gud är manligt och kvinnligt" och Dixons skriver bland annat att "Om det inte hade behövts såväl manlighet som kvinnlighet hade Gud kunnat nöja sig med ett av könen". Herti Dixon skriver: "Könsidentiteten är så sammanvävd med själva vårt väsen att man, om man plockar bort den, raderar ut vår personlighet".

Dixons går vidare i boken och förklarar hur synden förstör våra rotsystem. "Synd är allt som gnager på och kanske gnager av våra rötter, så att vi inte kan växa in i vår egentliga identitet". Det handlar om att omvända sig. Jesus dog på korset för att vi skulle få en chans att bli dem vi verkligen är. Dixons skriver att vi alla bär på en destruktiv kraft som kan omvandla vem som helst av oss till ett monster.

I boken visas också hur tio Guds bud handlar om våra rötter, bud 1-3 handlar om vår Gudsrot, bud 4 och 6 om våra biologiska rötter, och bud 5 och 7-10 om våra socio-kulturella rötter. Och alltsammans hänger ihop, och mamma-pappa-barn-relationen blir en puls både i individens liv och i vår Gudsrelation.

Boken är värd att läsas, ger många tankeväckare och aha-upplevelser, och tar tag i svåra och kontroversiella ämnen, och argumenterar utifrån en biblisk helhetssyn. Man måste inte hålla med om allt, men även om man inte gör det, utmanas tänkandet och förståelsen.

En stark avslutning av boken med citat från spirituals, de svarta slavarnas sånger. Dessa som så förbehållslöst nekades rätten till sin mänskliga identitet och degraderades till arbetsrobotar. Men de kunde ändå sjunga "We all got a right to the tree of life". Människor med avskurna rötter, förslavade, förlorat människovärdet - men de såg befrielsen - in i framtiden. Hoppet, upprättelsen, den nya tiden. "Rör inte Guds homo" - är ett budskap in i vår tid, och en utmaning mot allt som vill förslava människan.

Stefan Swärd på sin [blogg](#).